

VLIEGER

LECTUUR

Titel : Het Spoor van Omar
Schrijver: Ad van Gils
Uitgave: Callenbach
 ISBN 90 266 1176 5

Omvang: 93 blz, 24x15cm
Uitvoering Niet geïllustreerd, gebonden in harde kaft.

Prijs: ca Euro 7.- Eind 2003 in de bibliotheek.

In bijna elke bibliotheek vind je de boeken van Ad van Gils. Kinderboeken, jeugdboeken, streekromans, verhalenbundels, zo'n 80 tot nu toe. Hij schrijft vervolgverhalen en columns in tijdschriften en kranten, maar hij is vooral bekend van de Snelle Jelle - boeken. In zijn laatste boek, "Het Spoor van Omar", spelen vliegers een prominente rol.

In het verhaal worden veel kloppende details over het vliegeren aangehaald. Hij gaat soms diep op de materie in, maar dit blijkt steeds voor het verhaal nodig te zijn. Ik ben maar één onjuistheid tegengekomen: in het boek wordt de camera direct onder de vlieger gehangen. Vliegeraars weten dat dit zeer ongebruikelijk is, maar voor kinderen spreekt dit waarschijnlijk meer tot de verbeelding. Helaas spreekt de kaft niet tot de verbeelding: er komt geen vlieger op voor en de sfeer van de steenfabriek is in het boek heel wat geheimzinniger.

Het verhaal gaat over twee vrienden, Wilfred en Sander. Wilfred leert van zijn vader vliegeren, maar laat het lijntje uit zijn handen glijpen en moet een flink eind lopen om zijn vlieger terug te halen. De vlieger is in een boom beland vlakbij de oude steenfabriek. Een Marokkaanse jongen, Omar, klimt de vlieger uit de boom. Snel na het teruggeven van de vlieger vertrekt hij onverwacht, terwijl hij wat geheimzinnig doet over waar hij woont. Wilfred wordt nieuwsgierig.

De vader van Wilfred is fotograaf en bouwt voor zijn hobby vliegers. Veel vliegers heeft hij nog niet gemaakt; een Flowform en een Maxidopero. Informatie over deze vliegers heeft hij van Internet gehaald. Hij wil luchtfoto's met deze vliegers gaan maken, maar zover is het nog niet gekomen. Wel zijn de vliegers af en de camera is ook al klaar.

Wilfred kan niet meer wachten. Hij gaat op eigen houtje met de Flowform vliegeren om te oefenen voor het luchtfotograferen. Bovendien wil hij Omar weer zien. Helaas, het grondanker wordt losgetrokken en de vlieger blijft, na een lang spoor door een maïsveld te hebben getrokken, steken in de schoorsteen van de oude steenfabriek. Weer door de klimkunst van Omar, die plots is komen opdagen, wordt de vlieger geborgen. Omar vertrekt weer snel en laat veel vragen achter.

Vader is natuurlijk boos over het ongevraagd lenen van de inmiddels gehavende vlieger, maar hij pakt het opvoedkundig goed aan: Wilfred moet alle kneepjes van het vliegeren gaan leren, zodat ze samen kunnen lucht-fotograferen. Wilfred haalt zijn vader over om te proberen de steenfabriek te fotograferen, omdat het een mooi object is. Maar in feite wil Wilfred Omar weer ontmoeten. De eerste foto's worden gemaakt en wat Wilfred dan ontdekt...!

Een echt spannend, non-fictie verhaal voor kinderen, maar ik heb het zelf ook met veel plezier gelezen. Het werd mis-

schien versterkt, doordat ik veel bekende elementen in het verhaal tegenkwam. Een van mijn vliegervrienden is namelijk schoolfotograaf. Hij heeft een paar vliegers gemaakt, waaronder een Flowform en een Maxidopero. De keuze van het model en de bouwtekeningen ervan heeft hij van Internet gehaald. Hij heeft ze gemaakt om luchtfoto's te maken: door de videolink en zijn ervaring als fotograaf heeft hij vele prachtige foto's gemaakt. Bij een van zijn eerste proefvluchten werd het grondanker losgetrokken en pas na een lang spoor te hebben getrokken door een maïsveld, bleef het anker steken. Oh ja, hij heet Rob van Gils en zijn vader schrijft boeken....

Peter Simons, Mierlo.

